

РОЙЦИН Олександр Броніславович (17. 06. 1930, м. Ляйпциг, Німеччина — 04. 05. 2000, Київ) — фізик. Доктор фізико-математичних наук (1971), професор (1986). Закінчив Кишинівський університет (1952). Працював 1956—60 в Інституті фізики АН УРСР; 1960—2000 — в Інституті фізики напівпровідників НАНУ

(обидва — Київ): 1984—96 — завідувач лабораторії квантової хімії та магнітного резонансу в кристалах, 1996—2000 — провідний науковий співробітник. Наукові дослідження: теорія спектрів електронного парамагнітного резонансу (ЕПР) та подвійного електронно-ядерного резонансу; електричні ефекти в ЕПР; теорія форми лінії ЕПР хаотично орієнтованих систем; теорія ефектів низької симетрії в ЕПР; магнітні ефекти в паралелелектричному резонансі; точні аналітичні розрахунки багатоцентрових інтегралів; ЕПР поверхні твердого тіла; теорія центрів симетрії.

Основні праці

Парамагнітний резонанс. К., 1963; Некоторые применения теории симметрии в задачах радиоспектроскопии. К., 1973; Электрические эффекты в радиоспектроскопии. Электронный парамагнитный, двойной электронно-ядерный и параэлектрический резонансы. Москва, 1981 (співавт.); Радиоспектроскопия поверхности твёрдых тел. К., 1992 (співавт.); Радиоспектроскопия конденсированных сред. К., 2000 (співавт.).

Б. Д. Шаніна

Бібліографічний опис:

Ройцин Олександр Станіславович / Б. Д. Шаніна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891093>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).